
Catalunya i Occitània són la mateixa nació

Autor:

Data de publicació: 23-10-2018

text del s. XVII on es diu clarament que als aquitans de Llemotges els deien catalans. Som la mateixa nació i tenim la mateixa llengua. Les proves hi són. El text és en català:

Als aquitans de Lemòtges los disián de catalans. Sèm la meteissa nacion e avèm la meteissa lenga. Las pròvas i son. Aquel tèxt, escrich en catalan dins lo sègle XVII, o exprimís aital:

<https://catalunyaoccitania.blogspot.com>

En aquest text del s. XVII es diu clarament que als aquitans de Llemotges els deien catalans. Som la mateixa nació i tenim la mateixa llengua. Les proves hi són. El text és en català:

Als aquitans de Lemòtges los disián de catalans. Sèm la meteissa nacion e avèm la meteissa lenga. Las pròvas i son. Aquel tèxt, escrich en catalan dins lo sègle XVII, o exprimís aital:

"Passà esta llengua [en referència a la llengua catalana] a Cathalunya ab los exercits dels Reys de França, formats de Alemanys, Francesos, Aquitanichs de la part que eren dits Cathalans, que era la dita Provincia de Limotges, ab mescla dels antics Espanyols que avian fugit dels Moros, de les quals nacions tambe trauen son origen, y principi les llengues, y llinatges desta terra retenint molts centenars de anys lo nom, y títol de limosina fins a poc temps a esta part com baix se provarà; ab lo nom de llimosina encara passà a dits Regnes de Valencia, y islas ab la conquesta que feu de elles lo Rey don laume que parlava a soles ell, y sa cort dita llengua, tant que ab lleys, y ordinacions estatuy que en dits Regnes conquistats fos la natural, y propia llengua dita llimosina ab ella los donà les primeres lleys, y de elles les demes son continuades, y de aquí restà molts centenars de anys que las nacions estrangeras no feyan diferencia dels Valencians, sino tots comunament anomenaven Cathalans." Font: Summari, Index, o epitome dels admirables, y nobilissims títols de honor de Cathalunya, Rossello, y Cerdanya. etc. d'Andreu Bosch (1628).

- Una mica abans, el mateix autor recorda que la llengua que parlen els catalans és la mateixa que parlen els occitans i que és la més usada a França, a la Guiana i a la Gòtica. I que aquesta llengua és el llemosí, la més estimada per la cort del Rei de França. Un pauc abans, lo mateix autor remembra que la lenga que parlan los catalans es los meteisses que parlan los occitans e la qu'es mai usada a França, a la Guiana e a la Gòtica. E qu'aquella lenga es la de Limòtges, la mai aimada per la cort del Rei de França.

"La tercera, y ultima [llengua] fonch la mestra de totes les de Espanya, que es la nostra abtiga ab nom de limosina, mes general que totes despres de la castellana, ella era la que parlava en la Provença, y tota Guiana, y la França, Gòtica, y com a mes estimada, mes usada en la cort del Rey de França, la mateixa que entrà en Cathalunya, y de aquí a Valencia, y a les Illes de Mallorca, Menorca, Iviça, y Cerdanya." Font: Summari, Index, o epitome dels admirables, y nobilissims títols de honor de Cathalunya, Rossello, y Cerdanya. etc. d'Andreu Bosch (1628). - Més endavant, Andreu Bosch insisteix a explicar que la nació catalana ja existia al nord dels Pirineus, en una Província anomenada Cathalunya, abans que els seus integrants arribessin a les terres de la Catalunya actual sud-pirinenca. L'autor adverteix que tots els historiadors estan d'acord en aquest punt. Mai endavant, lo mateix autor insistís a explicar que la nació

catalana existissia ja al nord dels Pirenèus, dins una Província nomenada Cathalunya, abans que los seus integrants arribessin dins las terras de la Catalonha actuala sud-pirenenc. L'autor avertís que totes los istorians son d'acòrdi en aquel ponch.

"Lo nom y titol de Cathalan prengue com se collig de les escriptures antigues, del titol de la mateixa nacio, y Provincia de Cathalans, y Cathalunya, y se anà introduint per discurs de temps, comunament, a lo que fuecehi de la manera seguent. Quant entraren les differentes nacions estrangeres a expellir los Moros, segons los Pobladors restaren a ella quiscuna terra, prengue son nom, titol, y llengua, de la mateixa nacio la poblà, y la habità, tots los Historichs concordan que lo major numero fonch de Provincies de Aquitania, tinents ab Cathalunya de la altre part de la cayguda dels Pirineus de la part de França, en les quals Provincies y avia una nacio particular, que deyan Cathalans, los quals en lo llinatge, titol, descendencia, y llengua restaren dels Godos"

Font: Summari, Index, o epitome dels admirables, y nobilissims titols de honor de Cathalunya, Rossello, y Cerdanya. etc. d'Andreu Bosch (1628).

- En aquest altre text, de Bartholome Gravio, del s. XVI, escrit en espanyol, es parla de la identitat entre català, provençal i llemosí: En aquel autre tèxt, de Bartholome Gravio, de la s. XVI, en espanyol, s'explica que catalan, provençal e lemosina son la meteissa lenga: "La tercera es la lengua catalana; esta es verdaderamente francesa y trahe su origen de la provincia de Gascoña, de la mui antigua ciudad de Limojes: hablase en ella en los reinos de Cataluña, de Valencia, Mallorca, Menorca, Iviça, Cerdeña, i aun en Napoles. Tiene esta lengua su lugar inmediatamente junto la lengua araviga (dexando a parte muchas, i mui buenas razones), por esta solo, que despues de los Araves, no se han escrito en toda España tantos, tan buenos, y tan sotiles libros en prosa, i metro, como en esta lengua Catalana, tanto que todos los Italianos, a una boz dicen, y confiessan, haver sido los Provençales inventores de sus trobas, de que hoi dia tanto se precia la ingeniosa y prudente Italia: i la lengua Proençal, de que ellos hablan, es la mesma Catalana, lo qual ninguno duda, i si lo dudase, se prueba del pie a la mano por las mui antiguas obras de los Proençales, por el Dante, por el Petrarca, por el Bocacho, i principalmente por el veinteno Canto de su Purgatorio del Dante, en el qual haze hablar a su maestro, el gran Limosin, padre de poesia, el divino Arnoldo Daniel, digo, le haze hablar en lengua de Limojes o Proençal, do se vée claramente, que la Proençal, i Catalana son una mesma lengua."

Font: Gramatica de la lengua vulgar de España, de Bartholome Gravio (1559) - El trobador Albert de Sisteron (1194 -1221), nascut a Gap, Provença, també ens confirma que Catalunya i el que avui anomenem Occitània són la mateixa nació: Lo trobador Albert de Sisteron (1194 -1221), nascut a Gap, Provença, nos confirma tanben que Catalonha e çò que nomenam uèi Occitània son la meteissa nacion:

"Monjos, digueu, segons el vostre saber, els catalans o els francesos, quins valen més? I poseu de la part d'aquí [com a catalans] Gascunya i Provença i Llemosí, Alvèrnia i Viena; i de la part d'enllà [com a francesos] la terra dels dos reis [francs]". "Monges, digatz, sgons vostra sciensa, qual valon mais, catalan o francés. E met de sai [coma catalans] Guascuenha e Proensa e Limozin, Alvernh'e Vianès, e de lai met [coma franceses] la terra dels dos res [francs]."

Font: La Llengua catalana i els trobadors. Manuel de Montoliu. Editorial Alpha, 1957.

Aquest mapa dels parlars llenguadocians ens indica que, a la zona de Catalunya, els Pirineus no eren un veritable obstacle per a les migracions. D'aquí que les variants de la llengua al nord i al sud dels Pirineus s'hagin mantingut tan properes malgrat els segles.